

Ο Άγιος Σέργιος ,η Θεοτόκος και οι Χαιρετισμοί

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Το όνομα ενός μεγάλου ασκητού που έζησε κοντά στον ποταμό Νούρμα της Ρωσίας ήταν Σέργιος. Όλα αυτά τα χρόνια νήστευε αυστηρά. Ξηροφαγία για πέντε μέρες με λίγο νερό, και το Σαββατοκύριακο λαδερό, ακόμα και το Πάσχα.

Το Σαρανταήμερο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τελείως άσιτος. Είχε καταπλήξει τότε τον κόσμο με το πλήθος των αρετών του, ιδίως με την απέραντη καλοσύνη του και το ταπεινό του φρόνημα.

Η φήμη του είχε εξαπλωθεί σε ολόκληρη τη Ρωσία, φήμη αγίου και θαυματουργού, οι δε συναξαριστές και βιογράφοι του μας αναφέρουν ότι συχνά συλλειτουργούσε με αγγέλους όπως κάποτε ο Άγιος Σπυρίδων και αργότερα πολλοί ακόμα άγιοι. Είχε δε πλήθος από ουράνιες αποκαλύψεις και καταπληκτικές ενέργειες της Θείας Χάριτος και ιδιαίτερος μάλιστα από την Υπεραγία Θεοτόκο.

Αρχίζω μ' αυτή την ιστορία, αυτού του Αγίου διότι ο Άγιος αυτός έχει άμεση σχέση με τους Χαιρετισμούς. Έτσι ο Άγιος Φώτιος, μητροπολίτης Κιέβου, τον εγκατέστησε ηγούμενο στο μεγάλο μοναστήρι της Αγίας Τριάδος. Ο Άγιος εκοιμήθη οσιακώς, στις 25 Σεπτεμβρίου/8 Οκτωβρίου του 1413.

Ύστερα από πολλά πολλά πολλά χρόνια, που είχε πλέον ξεχαστεί το άγιον πέρασμά του, εμφανίστηκε ξαφνικά ένα βράδυ στον ύπνο ενός απλού και ταπεινού μοναχού, και ο μοναχός τον ρώτησε :

-Ποιος είσαι;

- Είμαι ο αμαρτωλός Σέργιος που παλαιότερα εδώ ήμουν ηγούμενος. Να πεις λοιπόν στον τωρινό ηγούμενο ν' ανοίξει τον τάφο μου.

Πράγματι υπήκουσε ο ηγούμενος και άνοιξαν τον τάφο του, και από τότε το σκήνωμά του έγινε μια τεράστια πηγή Θείας Χάριτος και πλήθος θαυμάτων. Ο Θεός δια πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, θέλησε να δοξάσει τον δούλον του, εδώ στη γή, τότε που ο κόσμος πλέον τον είχε ξεχάσει.

Το χαρακτηριστικό του Αγίου ήταν ότι υπεραγαπούσε την Παναγία μας και της ήταν πάντοτε υπήκουος μέχρι θανάτου. Και αυτό το διδάχτηκε στην πράξη στο Άγιον Όρος. Διότι από το Αγιορείτικο περιβόλι του Άθωνος, ξεκίνησε την ασκητική του ζωή ο Άγιος Σέργιος, για να συνεχίσει στη Ρωσία κοντά στον ποταμό Νούρμα, μέχρις ότου και κοιμήθη οσιακώς.

Ένα άλλο πράγμα που είναι εξίσου θαυμαστό ήταν ότι ο Άγιος, όλη την ημέρα, όποια και αν ήταν η εργασία του, όποιο και αν ήταν το διακόνημά του, όπου και αν ευρίσκετο, συνεχώς, εψιθύριζε τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, από την αρχή μέχρι το τέλος. Και πάλι από την αρχή, και πάλι από την αρχή, αμέτρητες, εκατοντάδες, χιλιάδες φορές, ίσως και εκατομμύρια σε ολόκληρη τη ζωή του.

Γι' αυτό και είχε τόση ευλογία και τόση χάρη, και τόση προστασία και τόσα θαυματουργικά χαρίσματα από την Υπεραγία Θεοτόκο. Άλλωστε αυτή ήταν που κατά μαρτυρία όσων βρισκόταν στην κοίμησή του, ήταν Αυτή η οποία κατέβηκε εν μέσω δορυφορούντων Αγγέλων και Αρχαγγέλων, Χερουβείμ και Σεραφείμ και παρέλαβε την αγία και οσία ψυχή του.

Πηγή: kirigmata.blogspot.gr